

JOANNA OSTROWSKA

ZAGADNIENIA DO REALIZACJI W DN. 30.03.– 03. 04. 2020r.

JĘZYK POLSKI

KLASA I E- poziom rozszerzony

TEMATY:

I. Poglądy i postawa św. Franciszka na podst. frag. „Kwiatków św. Franciszka z Asyżu”.

1. Poglądy i postawa św. Franciszka z Asyżu (1182-1226):

a) miłość do świata będąca wyrazem miłości do Boga-Stwórcy;

b) przyroda, „siostra ludzi”, doskonałym tworem Boga (franciszkanizm zakładał harmonijne współistnienie z nią człowieka);

c) afirmacja życia- człowiek powinien cieszyć się z życia, akceptować je (według Franciszka istotą porządku panującego na ziemi jest współistnienie cierpienia i radości – przez cierpienie poznajemy smak radości);

d) życie zgodne z nakazami ewangelicznymi (św. Franciszek występował przeciw okrucieństwu, nienawiści, chciwości, głosząc konieczność życia zgodnego z najwyższymi cnotami ewangelicznymi: miłosierdziem, braterstwem, ubóstwem).

2. Franciszkanizm w literaturze:

a) „Kwiatki św. Franciszka z Asyżu” (ok. XIV w.) - zbiór opowieści o czynach i cudach dokonanych przez świętego i jego towarzyszy;

- tytuł nawiązuje do „języka kwiatów”, tj. symbolicznych treści wyrażanych przez kwiaty w literaturze średniowiecznej („kwiatki” są poetyckim skrótem określającym cnoty franciszkańskie).

Polecenie: Proszę przeczytać rozdz. z podr. „Święty a świat” (str. 257-259). Odpowiedzieć na pytania pod tekstem: 1-14 ustnie, 15,16,17 str. 259 pisemnie

II. Stosunek poety do przyrody w „Hymnie ” (frag.) św. Franciszka z Asyżu.

1. „Hymn” („Pieśń słoneczna”) – najstarszy tekst poetycki w języku włoskim (1225r.).

2. Cechy gatunkowe hymnu (powtórzenie).

3. Adresat słów w „Hymnie”.

4. Stworzenia Boga o których mówi utwór.

5. Cechy poszczególnych elementów przyrody w „Pieśni słonecznej”.

6. Interpretacja tytułu - „Pieśń słoneczna”.

Polecenie: Proszę odpowiedzieć pisemnie na pyt. 12,13 ze str. 261, przeczytać: WIEDZIEĆ WIĘCEJ str. 262

III. „Laudato si” papieża Franciszka wyrazem jego troski o środowisko i zrównoważony rozwój społeczeństw całego świata.

1. Forma gatunkowa encykliki.
2. Kontekst biblijny – przypomnienie przez papieża o obecnych w ST prawach nakazujących szacunek dla przyrody.
3. Zachęcenie naukowców, rządzących, finansistów, ekologów do solidarnego działania na rzecz ochrony środowiska i odpowiedzialnego rozwoju świata.
4. Św. Franciszek patronem wewnętrznej przemiany wiernych – wezwanie papieża do „ekologicznego nawrócenia” – rozpoczęcie „zielonej encykliki” od cytatu z „Hymnu”.

Polecenie: Proszę przeczytać „Laudato si” i odpowiedzieć na pytania pod tekstem str. 266 – ustnie oraz pisemnie – 13,15.

IV.V. Wizerunek śmierci w literaturze i sztuce Średniowiecza. Danse macabre – taniec ze śmiercią.

1. Tendencja w literaturze i sztuce Średniowiecza do wyobrażania idei i pojęć abstrakcyjnych za pomocą konkretnych obrazów (alegorii).
  - a) śmierć przedstawiana w postaci rozkładającego się ciała a w późniejszym czasie jako szkielet;
  - b) „fizjologiczne” przedstawienie śmierci – obraz, który miał budzić grozę i lęk, przypominając o marności świata i przemijaniu;
  - c) zestawienie piękna kobiecego ciała z brzydotą rozkładających się zwłok.
2. Danse macabre (fr. taniec śmierci) – korowód ludzi różnych stanów ze śmiercią na czele – popularny motyw śmierci w Średniowieczu:
  - a) alegoryczne przedstawienie równości wszystkich wobec śmierci: - malowidło na murze krużganku kościoła Świętych Niewiniątek w Paryżu (1425r.);
- cykl „Taniec śmierci” – słynne drzeworyty Hansa Holbeina młodszego – śmierć jako szkielet porywający w krąg taneczny przedstawicieli różnych stanów i zawodów;
- w literaturze polskiej „Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią”.
3. Makabryczne wizerunki śmierci ukazujące nietrwałość ziemskich rzeczy – lęk ludzi Średniowiecza przed „śmiercią wtórą” – wiecznym potępieniem.

Polecenie: Proszę przeczytać rozdziały: „Danse macabre – taniec ze śmiercią” i „Średniowieczni w krzywym zwierciadle satyry” (str. 267-278) oraz odpowiedzieć pisemnie na pytania: 7,8 str. 271; 5,6 str. 277

VI. “Memento mori” – czyli literatura średniowieczna o umieraniu.

---

1. Pochodzenie śmierci i jej nieuchronność:

a) wiązanie pochodzenia śmierci z grzechem pierwszych ludzi („Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią”);

b) zrównywanie wszystkich, nieuwzględnianie średniowiecznej hierarchii przez Śmierć;

c) wyobrażenie śmierci jako Wielkiego Tancerza (danse macabre).

2. Obrazy umierania w literaturze:

a) śmierć bohaterów literatury parenetycznej: ze spokojem ją przyjmują, mogą przygotować się do jej przyjścia, ich śmierci towarzyszą cuda:

- Roland z „Pieśni o Rolandzie”;

- św. Aleksy z „Legandy...”

- Bolesław Chrobry w „Kronice polskiej” Galla Anonima.

3. Sztuka dobrego umierania:

a) wskazówki dot. dobrego przygotowania się do śmierci („Skarga umierającego”);

b) śmierć nagła, niespodziewana jako coś niegodnego (z wyjątkiem tych, którzy ponieśli śmierć na wojnie).

4. Życie po śmierci: „rajski przebyt” dostępny tylko dla wybranych, tych, którzy żyli niegodnie, czekają męczarnie.

Polecenie: Proszę przeczytać frag. „Pieśni o Rolandzie” i odpowiedzieć pisemnie na pytanie 4,5,7 ze str. 240

Proszę przesłać na adres joannaostrowska18@wp.pl od nr 1 do 10 z dziennika ćw. pod frag. „Kwiatków św. Franciszka” ćw. 15,16,17 str 259; od nr 11 do 20 ćw. 5,6 str. 277 i 7,8 str. 271; od nr 21 do 29 ćw. 4,5,7 ze str. 240

KLASA II Bi D - język polski poziom podstawowy

TEMATY:

I., II. Sopolcowo – centrum polszczyzny. Patriotyzm w „Panu Tadeuszu”

1. Przywołanie siłą pamięci i tęsknoty obrazu ojczyzny, do której – emigrant polityczny – autor nie może powrócić („Inwokacja”, fragmenty Księgi I):

- a) obraz ojczyzny, który ma przypomnieć utracony kraj przedstawiony w Inwokacji i Ks. I
- b) ojczysty krajobraz – Soplicowo, opis dworku (położenie, otoczenie, opis budynku, wnętrza).

2. „ Pan Tadeusz” jako księga patriotyzmu:

- a) umieszczenie akcji w okresie przygotowań Napoleona do wojny z Rosją, przemarsz wojsk przez Litwę – nadzieja Polaków na odzyskanie niepodległości
- b) ukazanie patriotyzmu szlachty
- c) patriotyzm księdza Robaka i obraz walki narodowowyzwoleńczej
- d) opisy pięknych obyczajów staropolskich;
- e) umiłowanie przyrody ojczystej

3. Funkcja opisów przyrody w utworze:

- a) bogactwo, wierność i piękno opisów
- b) personifikacja przyrody

4. Artyzm utworu:

- a) sceny wzruszające, np. koncert Wojskiego na rogu, koncert Jankiela na cymbałach;
- b) sceny komediowe, np. pomyłka Tadeusza (pomylenie przez bohatera obiektu miłości);
- c) właściwości języka, stylu, wiersza.

Polecenie: Proszę nauczyć się na pamięć i przygotować do recytacji wybrany frag. epopei np. Inwokację lub fragment o podobnej długości;

Przeczytać „ Inwokację” i frag. „Epilogu” (podr. Str. 48-49) oraz „ O utworze” i „ Warto wiedzieć” str. 49; odpowiedzieć pisemnie na pyt. 2,4 ze str. 50

III. „ Pan Tadeusz” jako epopeja nowożytna

I. 1. Przypomnienie cech gatunkowych eposu

2. Cechy „ Pana Tadeusza” jako epopei:

- a) Inwokacja
- b) wplatanie w akcję szeregu epizodów
- c) realistyczny, szczegółowy opis przedmiotów i sytuacji

- d) zdystansowanie się autora wobec opisywanych wydarzeń
- e) zbiorowy bohater – szlachta polska doby napoleońskiej
- f) pomieszanie gatunków: liryki, epiki i dramatu
- g) podniosły styl i bogaty język dzieła
- h) akcja prowadzona od zawiązania, poprzez perypetie i punkt kulminacyjny do rozwiązania.

IV. „Dusza wszędzie jest u siebie” – „Nad wodą wielką i czystą...” Adama Mickiewicza.

---

1. Liryk opisowy – utwór opisujący relacje między człowiekiem i naturą.
2. Jezioro jako lustro odbijające zmienny obraz otaczającej je przyrody.
3. Budowa wiersza:
  - a) część opisowa – dotycząca natury;
  - b) część refleksyjna – dotycząca relacji podmiotu mówiącego z otaczającym go światem
4. Opisany pejzaż pejzażem wewnętrznym:
  - a) woda – lustro – odbija obrazy (statyka, niezmiennosc)
  - b) człowiek – lustro – jest w ruchu, płynie (dynamika, zmienność).

Polecenie: Proszę zinterpretować symbole pojawiające się w tekście: woda, skała/opoka, obłok, błyskawica, a także zinterpretować zakończenie utworu (pisemnie).

KLASA III B - język polski poziom podstawowy

TEMATY:

I. Literatura współczesna. „Czas nieludzki” w twórczości K.K. Baczyńskiego

1. Wprowadzenie do literatury współczesnej:
  - a) młodzi twórcy urodzeni ok. roku 1920 – „pokolenie tragiczne” np. K.K. Baczyński, Tadeusz Gajcy, Tadeusz Borowski
  - b) literatura po roku 1945 – pisarze kilku pokoleń: aktywni twórczo pisarze, którzy debiutowali w okresie Młodej Polski i XX-lecia Międzywojennego, np. : Leopold Staff, Zofia Nałkowska, Maria Dąbrowska, Jarosław Iwaszkiewicz, Julian Przyboś, Czesław Miłosz, Witold Gombrowicz i wielu innych
    - pisarze, którzy zaczęli publikować po wojnie, np. Tadeusz Różewicz, Wisława Szymborska
    - rok 1956 – debiut pokolenia „Współczesności” (nazwa pochodzi od tytułu czasopisma wydawanego w Warszawie): Zbigniew Herbert, Stanisław Grochowiak, Miron Białoszewski, Jerzy Harasymowicz, Marek Hłasko, Sławomir Mrożek i inni

- nowa fala poetycka zwana „pokoleniem 68” lub „pokoleniem 70”: Stanisław Barańczak, Adam Zagajewski, Ryszard Krynicki, Ewa Lipska, Julian Kornhauser, Marianna Bocian
  - podział na literaturę krajową i emigracyjną (ci, którzy pozostali w kraju, ze względu na cenzurę PRL, wydawali książki w drugim obiegu, np. Tadeusz Konwicki, Marek Nowakowski, Jerzy Andrzejewski i inni
  - 2. Krzysztof Kamil Baczyński - „ Żołnierz – poeta – czasu kurz „ - inf. o życiu i twórczości przedstawiciela „ pokolenia Kolumbów”.
  - 3. Specyfika obrazu lat wojny i okupacji w twórczości Baczyńskiego – „Bez imienia”, „Ten czas”
  - 4. Młode pokolenie w poszukiwaniu postawy moralnej wobec wojny – „Pokolenie”
  - 5. „Niebo złote ci otworzę” – erotyki K.K. Baczyńskiego – „Biała magia”.
- Polecenie:** proszę przeczytać wymienione wiersze i odpowiedzieć na pytania 3,4,6,7,8 ze str. 20 (podr. Nowej Ery).

II. Rola narratora w opowiadaniach Tadeusza Borowskiego pt. „Pożegnanie z Marią” (jedno wybrane opowiadanie).

1. Informacja o życiu i twórczości autora – więźnia obozu w Oświęcimiu.
2. Uczynienie jednego z więźniów – Tadeusza – narratorem swych opowiadań („Proszę państwa do gazu”, „ U nas w Auschwitzu”, „Dzień na Harmenzach”)
- przedstawienie rzeczywistości obozowej jego oczami
3. Proza antyheroiczna, pozbawiona patosu.
4. Świat obozowy, który staje się dla więźnia światem normalnym (problem „zlagrowania”).
5. Przedstawienie obozów koncentracyjnych z innej perspektywy – degeneracja moralna bohatera następstwem życia w innym świecie, wobec którego trudno stosować normalne kryteria etyczne.
6. Technika behawiorystyczna – ukazywanie bohaterów tylko przez rejestrowanie ich gestów, słów i zachowań
- brak komentarza odautorskiego i monologów wewnętrznych postaci.

III. Problemy etyczne „Innego świata” Gustawa Herlinga-Grudzińskiego

1. Autor powieści – człowiek i twórca – więzień sowieckich łagrów.
2. „Inny świat” – książka-dokument, a zarazem traktat filozoficzny.
3. Narrator rejestrujący fakty i interpretujący je w kategoriach filozoficznych.
4. Przedstawienie codzienności mieszkańców obozu w Jercewie.
5. Głód i strach – najważniejsze przyczyny powszechnej demoralizacji więźniów, często zezwierżenia.
6. Przykłady bohaterów, którzy zachowali człowieczeństwo: Natalia Lwowna, Kostylew, Jewgienia Fiodorowna.
7. Niezgoda narratora na obozową moralność opartą na instynkcie przetrwania za wszelką cenę:
  - a) humanitarne współczucie dla upodlonych ludzi, które nie jest tożsame z usprawiedliwieniem podłości
  - b) scena epilogu – narrator nie potrafi usprawiedliwić byłego współtowarzysza niedoli – Żyda, który przyczynił się fałszywymi oskarżeniami do śmierci 4 niemieckich więźniów.

Polecenie: Proszę porównać rzeczywistość obozową w ujęciu T. Borowskiego i G.H. Grudzińskiego – wskazać podobieństwa i różnice (praca pisemna), wysłać na adres joannaostrowska18@wp.pl

IV. Temat wojny i jego miejsce w utworach Tadeusza Różewicza – „Ocalony”.

1. Tadeusz Różewicz – poeta pokolenia wojennego, który debiutował w 1945 r.
2. Najpełniejszy wyraz dramatu „ocalonych” w tomie pt. „Niepokój” (1947r.).
3. Programowe przeciwstawienie się tradycyjnym konwencjom estetycznym w lit. Poezji wizyjnej.
4. Przekazanie najokrutniejszej prawdy o wojnie w sposób „niepoetycki”, ascetyczny (tzw. poetyka „ściśniętego gardła”).
5. Świat, który uległ degeneracji w wierszu pt. „Ocalony”.

Polecenie: proszę przeczytać wiersz i odpowiedzieć na pyt. 1,2,3,4 ze str. 83 w podr.

Literatura polska i obca

klasa IIIB – grupa

I,II. Obojętność na los ludzi krzywdzonych – Cz. Miłosz „Campo di Fiori”, „Przedmieście” /2 godz./

1. Liryka pośrednia – podmiot liryczny ukryty za światem przedstawionym, na pierwszy plan wysuwają się wydarzenia i opisy.
2. Sytuacja liryczna i bohater wiersza „Campo di Fiori”
3. Informacje o warszawskim getcie i żydowskim powstaniu.
4. Wydarzenia historyczne i współczesne podmiotowi lirycznemu – podobieństwa i różnice.
5. Kontrast występujący w wierszu pt. „Przedmieście”.
6. Opisy mające sensy symboliczne – znaczenie symbolu.
7. Podobieństwa i różnice między wierszami Czesława Miłosza.

Polecenie: „Nic na świecie nie jest warte, żeby człowiek odwrócił się od tego, co kocha”. W rozprawce rozwiń tę myśl lub przeprowadź z nią polemikę. Odnieś się do frag. „Dżumy” A. Camusa (podr. str. 137-138) oraz dowolnych tekstów, kultury. Prace proszę przysyłać na adres joannaostrowska18@wp.pl

Filozofia

KLASA IE

TEMAT: Filozofia a nauka nowożytna.

Polecenie: Proszę , w oparciu o przesłane Wam materiały, rozwinąć w formie krótkiej notatki następujące punkty:

- 1.Początki materializmu.
- 2.Mechaniczny świat Izaaka Newtona.
- 3.Materializm naturalistyczny.
- 4.Idole Francisa Bacona.

Zadanie na ocenę: Przeczytaj fragment tekstu „ Ślepy zegarmistrz” i odpowiedz pisemnie na 3 pytania zamieszczone pod tekstem. Odpowiedzi proszę przysyłać mi drogą e-mailową w terminie do 10.04.2020r.

